

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/543/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513222739
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1513222739.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a JUDr. Branislava Krála v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., IČO: 00 492 736, Olejkárska 1, Bratislava, zast. JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, AK ECKER - KÁN & partners, Nám. M. Benku 9-C1, Bratislava proti odporkyni: D. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J.. E. X, G., t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou O. K., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava V v Bratislave v konaní o zaplatenie 50,70 eur s príslušenstvom na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 26.06.2014, č.k. 12C/127/2014-23 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 26.06.2014, č.k. 12C/127/2014-23, v napadnutej časti, **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 50,70 eur, z čoho 50,- eur predstavuje úhradu 100 - násobku základného cestovného a 0,70 eur cestovné. Súd prvého stupňa z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zistil, že odporkyňa dňa 18.04.2011 bola kontrolovaná oprávneným pracovníkom navrhovateľa v dopravnom prostriedku navrhovateľa na linke MHD č. 28 a pri kontrole sa nepreukázala platným cestovným lístkom. Cenu lístka na úhradu na mieste nezaplatila a neurobila tak ani na základe zaslanej upomienky zo dňa 23.05.2011.

Súd prvého stupňa poukázal na ust. § 108 Obč. zák., v zmysle ktorého práva z prepravy sa premlčujú za jeden rok, s výnimkou práv na náhradu škody pri preprave osôb. Mal za to, že jednoročná premlčacia doba začala plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Odporkyňa cestovala v dopravnom prostriedku navrhovateľa bez platného cestovného lístka dňa 18.04.2011 a k zaplateniu jeho ceny a úhrady bola vyzvaná v tento deň pri kontrole cestovných lístkov. Plynutie jednoročnej premlčacej lehoty preto v danom prípade začalo dňom 18.04.2011 a skončilo sa dňom 18.04.2012 a teda opatrovníčka odporcu vzniesla námietku premlčania dôvodne. Súd prvého stupňa preto návrh navrhovateľa zamietol.

O trovách prvostupňového konania bolo súdom prvého stupňa rozhodnuté s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania z titulu zaplateného súdneho poplatku za odvolanie a spočívajúce v trovách právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby, vrátane režijného paušálu a DPH vo výške 29,57 eur. Navrhovateľ poukázal na ust. § 760 Obč. zák., v zmysle ktorého zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas. Zmluvou o preprave, teda vzniká právny vzťah medzi dopravcom a cestujúcim. Občiansky zákonník obsahuje iba základnú úpravu vzťahov, pričom podrobnejšia úprava je ponechaná osobitným zákonom a na ich základe vydaným vykonávacím právnym normám, v tomto prípade zák. č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov. Uviedol, že Občiansky zákonník stojí na princípe premlčania so všeobecnou premlčacou dobou. Uvedená premlčacia doba sa použije všade tam, kde pre jednotlivé práva nie je Občianskym zákonníkom a iným predpisom ustanovená premlčacia doba. Keďže zákon o cestnej doprave neustanovuje premlčaciu dobu za nezaplatenie úhrady pri cestovaní bez cestovného lístka, je namieste použiť ust. § 101 Občiansky zákonník a preto navrhovateľ uviedol, že pohľadávka vo výške 50,- eur nebola v čase podania návrhu na vydanie platobného rozkazu premlčaná.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), prejednal odvolanie navrhovateľa v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania, podľa § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že odporkyňa cestovala dopravným prostriedkom navrhovateľa dňa 18.04.2011, pričom pri kontrole sa nevedela preukázať platným cestovným lístkom. Zároveň z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok vyplýva, že odporkyňa odmietla zaplatiť revízorom požadovanú sumu, pozostávajúcu z cestovného vo výške 0,70 eur a postihu 50,- eur priamo na mieste pri vykonávaní kontroly. Keďže opatrovníčka odporcu vzniesla námietku premlčania, súd prvého stupňa postupoval správne, keď navrhovateľovi premlčané právo nepriznal. Správne súd prvého stupňa určil i začiatok plynutia premlčacej doby a to s poukazom na ust. § 101, v spojení s ust. § 563 Obč. zák., keď premlčacia doba začína plynúť v deň nasledujúci po tom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú odvolaciu námietku navrhovateľa, že pri cestovaní bez cestovného lístka je potrebné použiť a postupovať podľa ust. § 101 Obč. zák..

Nárok na zaplatenie úhrady pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom totiž nemôže vzniknúť samostatne a oddelene, len na základe zák. č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave, ale len spolu s nárokom na zaplatenie cestovného. Obidva nároky tak vznikajú súčasne a výlučne zo zmluvy o preprave osôb v MHD, resp. z jej porušenía. U obidvoch nárokoch sa preto dĺžka premlčacej doby sa nepochybne riadi ust. § 108 Obč. zák. a teda predmetná premlčacia doba je jednoročná. Preto dôvody navrhovateľa uvedené v odvolaní sú mylné, ak tvrdí že jeho pohľadávka voči odporcovi nebola v čase podania návrhu premlčaná.

Na zdôraznenie správnosti odvolací súd dodáva, že otázku premlčania nároku navrhovateľa je potrebné posúdiť v zmysle § 853 ods. 1 Obč. zák. na základe analógie légis podľa tých ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú vzťahy obsahom a účelom najbližšie. Takýmto ustanovením Občianskeho zákonníka je práve § 108. Ak teda jednoročná premlčacia doba na uplatnenie nároku navrhovateľa na súde začala plynúť dňa 18.04.2011 a v súlade s ust. § 122 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka uplynula dňa 18.04.2012 a ak navrhovateľ podal návrh na súd dňa 01.07.2013, podal ho oneskorene, po uplynutí premlčacej doby v zmysle § 108 Občianskeho zákonníka. Opatrovníčka odporkyne v

predmetom konaní vzniesla námietku premlčania a preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď navrhovateľovi premlčané právo nepriznal (§ 100 ods. 1 posl. veta Obč. zák.).

Pokiaľ navrhovateľ vo svojom odvolaní poukazuje na rozsudky odvolacieho súdu sp. zn. 15Co/67/2011, sp. zn. 14Co/216/2011, v ktorých odvolací súd v skutkovo totožných veciach odvolaniu navrhovateľa vyhovel, odvolací súd uvádza, že tieto rozhodnutia nie sú právne záväzné pre rozhodovanie iných odvolacích senátov. Práve z dôvodu rozdielného právneho posúdenia skutkovo totožných vecí bolo občianskoprávnym kolégiom Krajského súdu v Bratislave vo vzťahu k otázke posúdenia premlčania nárokov zo zmluvy o preprave osôb v prostriedkoch MHD (cestovné, úhrada) prijaté zjednocujúce stanovisko, z ktorého odvolací súd v tomto rozhodnutí v plnom rozsahu vychádzal.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Výrok rozsudku súdu prvého stupňa v časti, ktorou bol zamietnutý návrh o zaplatenie cestovného 0,70 eur nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolacom petite svojho odvolania uvádza, že navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu, odvolací súd vychádzal z obsahu predmetného odvolania, z ktorého jednoznačne vyplýva, že odvolanie smeruje len k časti pohľadávky vo výške 50,- eur, keď sám navrhovateľ v odvolaní uvádza, že len pohľadávka vo výške 50,- eur nebola v čase podania návrhu na vydanie platobného rozkazu premlčaná.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1, v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporkyni, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech však náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko jej žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.